

Arrest

nr. 272 175 van 29 april 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. FERNANDES DA CUSTODIA
Wolstraat 70
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 november 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 december 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VERLEYEN, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 november 2021 wordt verzoeker tijdens een verkeerscontrole door de politie van Antwerpen op heterdaad betrapt op het gebruik en bezit van drugs. Op 12 november 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Op dezelfde dag neemt de gemachtigde een beslissing houdende een inreisverbod voor 3 jaar (bijlage 13sexies). Dit zijn de bestreden beslissingen:

De eerste bestreden beslissing:

"Aan de heer:

Naam: BDS

Voornaam: DC

Geboortedatum: (...)1994

Nationaliteit: Brazilië

Wordt een inreisverbod van 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 12.11.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11. §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

*X 1° voor vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
[] 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende redenen gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 3 jaar:

Uit zijn administratieve dossier blijkt niet dat hij een gezinsleven of minderjarige kinderen in België heeft, noch dat hij medische problemen zou hebben. Een schending van artikel 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Er werd een PV opgesteld te zijnen laste wegens drugsfeiten (PV nummer: Pv nummer: AN.60.LB.121157/2021). Gezien de maatschappelijke impact kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel."

De tweede bestreden beslissing:

"Aan de heer die verklaart te heten:

Naam: BDS

Voornaam: DC

Geboortedatum: (...)1994

Nationaliteit: Brazilië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

*- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,
- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,*

uiterlijk op 12.11.2021

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er werd een PV opgesteld te zijnen laste wegens drugsfeiten (PV nummer : AN.60.LB.121157/2021). Gezien de maatschappelijke impact kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Uit zijn administratieve dossier blijkt niet dat hij een gezinsleven of minderjarige kinderen in België heeft, noch dat hij medische problemen zou hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

X Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert

Er werd een PV opgesteld te zijnen laste wegens drugsfeiten (PV nummer : PV nummer : AN 60 LB.121157/2021). Gezien de maatschappelijke impact kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan:

"Eerste middel

Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - materiële en formele motiveringsverplichting; Schending van de art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, en de zorgvuldigheidsverplichting. Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid. Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd. In elk geval, uit de bestreden beslissing blijkt dat de elementen die verzoeker heeft aangevoerd aangaande de gegrondheid van haar aanvraag NIET op uitgebreide wijze werden onderzocht maar dat de gemachtigde oordeelde dat deze geen aanleiding gaven tot regularisatie. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het zorgvuldigheidsbeginsel bij de feitenvinding vereist dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvS 23 februari 2004, nr. 128.424). Verzoekende partij verwijst dus ook naar de onjuiste, gebrekkige of ontbrekende motivering van de bestreden beslissing hetzij schending van de plicht tot materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens verwijt verzoeker aan de administratieve overheden (eerste en tweede verwerende partijen) een bondig, correcte motivering te hanteren, zonder hierbij rekening te houden met een paar essentiële elementen. Uit deze bepaling kan niet worden afgeleid dat de staatssecretaris enige afweging heeft gemaakt met hun lange verblijf, hun integratie. Louter ten overvloede dient te worden vastgesteld dat uit de bestreden beslissing overigens NIET blijkt dat alle door verzoeker opgeworpen elementen verder onderzocht werden en niet weerhouden konden worden in verzoekers voordeel. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het

maken van die keuze is kunnen komen. De zorgvuldigheidsplicht vereist in deze dat verwerende partij alvorens een negatieve beslissing te nemen, nader onderzoek verricht aangaande de in de bestreden beslissing elementen zonder het administratief dossier, de werksituatie en het verblijf in Portugal, en humanitaire situatie van verzoeker verder te controleren. Eveneens is het inreisverbod ongegrond en zou voor betrokkene een zwaar nadeel teweeg brengen gezien hij dan zijn arbeidsovereenkomst met de Portugese werkgever niet zou kunnen uitvoeren. De talrijke door verzoeker aangehaalde elementen van integratie worden zonder meer terzijde geschoven met de overweging dat niet werd voldaan aan de vernietigde criteria. Op deze wijze worden dus niet alle voor de beslissing nuttige feiten in aanmerking genomen en in de waardering van het volledige dossier betrokken, zodat de zorgvuldigheidsverplichting geschonden wordt. De zorgvuldigheidsplicht vereist in deze dat de gemachtigde van de minister alvorens een negatieve beslissing te nemen, nader onderzoek verricht aangaande de in de bestreden beslissing vermelde "onderbreking" zonder het administratief dossier en humanitaire situatie van verzoekende partijen verder te controleren."

2.1.2. Het bestreden bevel steunt op artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt:

"Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen : (...)

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;"

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 11 november 2021 op heterdaad werd betrapt op het bezit en gebruik van drugs, naar aanleiding van een verkeerscontrole. Door de politiezone Antwerpen werd hierover een proces-verbaal opgemaakt. Verzoeker betwist dit gegeven niet. In deze omstandigheid is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde om op grond van van artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten te geven, omdat verzoeker door zijn gedrag geacht moet worden de openbare orde te kunnen schaden.

De gemachtigde kan in het raam van zijn eigen bevoegdheden en rekening houdende met de inlichtingen waarover hij beschikt tot het besluit komen dat verzoekers aanwezigheid in het Rijk een gevaar uitmaakt voor de openbare orde. Het is de gemachtigde toegestaan om op verblijfsrechtelijk vlak een standpunt in te nemen met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (cf. RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 11 juni 2015, nr. 231.531). Hij ging niet kennelijk onredelijk te werk door op grond van de vaststelling dat verzoeker op heterdaad werd betrapt op het gebruik en bezit van drugs, wat door verzoeker niet wordt ontkend, te oordelen dat verzoeker de openbare orde kan schaden en een inreisverbod op te leggen voor de duur van drie jaar.

Verzoeker betoogt dat het inreisverbod ongegrond is en dat hij ten gevolge daarvan zijn arbeidsovereenkomst niet zou kunnen uitvoeren. De Raad merkt op dat de gemachtigde aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) zonder termijn voor vrijwillig vertrek heeft betekend, zodat op grond van artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet ook een inreisverbod diende te worden opgelegd.

Waar verzoeker betoogt dat *"uit de bestreden beslissing blijkt dat de elementen die verzoeker heeft aangevoerd aangaande de gegrondheid van haar aanvraag NIET op uitgebreide wijze werden onderzocht maar dat de gemachtigde oordeelde dat deze geen aanleiding gaven tot regularisatie"*, laat de Raad gelden dat dit onderdeel van het middel over een aanvraag handelt. De bestreden beslissingen betreffen geen antwoord op een aanvraag. Middelen die geen betrekking hebben op de bestreden akte, zijn niet ontvankelijk (RvS 8 december 1993, nr. 45.181, Arr. RvS 1993). Hetzelfde geldt voor de verwijzingen in het middel naar het lang verblijf en de integratie van verzoeker.

Waar verzoeker stelt dat zijn arbeidsovereenkomst met de Portugese werkgever in het gedrang zou komen, wijst de Raad erop dat in het bestreden bevel uitdrukkelijk vermeld wordt dat aan verzoeker *"het bevel (wordt) gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven."* Verzoeker kan dus naar Portugal terugkeren waar hij een verblijfsvergunning heeft. Ook in het inreisverbod wordt expliciet vermeld dat *"wanneer betrokkene*

evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.” Aangezien verzoeker in zijn verzoekschrift zelf aangeeft dat hij in Portugal woont, doch in Nederland werkt voor bepaalde opdrachten, heeft het inreisverbod ook geen invloed op dit onderdeel van deze arbeidsovereenkomst. Verzoeker stelt zelf in het verzoekschrift: *“Verzoeker wordt in België uitbesteed voor bepaalde opdrachten voor zijn werkgever in Nederland en heeft daartoe de nodige documenten Limosa en A1; (...) Dat was de reden van zijn tijdelijk verblijf in België, hij was even over de grens van Nederland naar Antwerpen gekomen.”* De Raad wijst er nogmaals op dat de gemachtigde niet kennelijk onredelijk te werk gaat door op grond van de vaststelling dat verzoeker op heterdaad werd betrapt op het gebruik en bezit van drugs, wat door verzoeker niet wordt ontkend, te oordelen dat verzoeker de openbare orde kan schaden en een inreisverbod op te leggen voor de duur van maximum drie jaar.

Verzoeker maakt de schending van de materiële en formele motiveringsverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel niet aannemelijk. Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan:

“Tweede middel - schending van art 8 EVRM

Verzoeker kan thans niet terug en beroep zich werkelijk op de humanitaire situatie en het feit dat hij recht heeft op het uitvoeren van zijn werk in Portugal, nu hij aldaar een geldig verblijf heeft en verbonden is met een arbeidsovereenkomst; hij heeft tevens een toelating om zelfstandige activiteiten uit te voeren in Portugal. Hij werd geldig naar België gestuurd om te werken met de nodige sociale documenten A1 en Limosa. Verweester heeft hier gewoon geen rekening mee gehouden en een standard commentaar aangehaald zoals steeds wordt herhaald op al haar beslissingen. Deze verkeerde inschatting is disproportioneel en getuigd van gebrek aan onderzoek en analyse door verweester. Betrokkene zou zijn werk verliezen en daardoor in de problemen komen. Dit is in strijd met alle beginselen van het EVRM. De beslissing van verweester komt er eigenlijk op neer dat verzoeker in een niet humanitaire situatie wordt geduwd in hetgeen in strijd is met elke vorm van een degelijke behandeling conform het EVRM. Dit middel is dan ook gegrond.”

2.2.2. Artikel 8 van het EVRM luidt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Wanneer verzoeker een schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert, is het in de eerste plaats zijn taak om, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, op voldoende precieze wijze het bestaan van het door hem ingeroepen privéleven en familie- en gezinsleven aan te tonen, en de wijze waarop de bestreden beslissing dit heeft geschonden.

Verzoeker wijst op het gegeven dat hij zijn werk zou verliezen bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. De Raad laat gelden dat uit het gegeven dat verzoeker in België zou werken niet kan worden afgeleid dat hij hier ook een privéleven heeft opgebouwd. Louter zakelijke en sociale relaties vallen immers niet binnen de beschermingsfeer van artikel 8 van het EVRM. Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel bewijs levert dat hij dusdanige sterke banden met België heeft opgebouwd dat deze als een beschermenswaardige relatie kunnen worden beschouwd.

De schending van artikel 8 van het EVRM kan niet worden aangenomen. Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot

nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC